

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivanou Lukášovou ve věci

žalobců: a) **Jaroslav Koutský**, narozený 22. 4. 1957,
bytem Rudolfská tř. 1817/2, 270 01 České Budějovice 6,
zastoupen advokátem JUDr. Martinem Purkytem,
sídlem Štefánikova 18/25, 150 00 Praha 5,
b) **Petr Koutský**, narozený 6. 2. 1965,
bytem Jeronýmova 1688/5, 390 02 Tábor,
zastoupen advokátem JUDr. Martinem Purkytem,
sídlem Štefánikova 18/25, 150 00 Praha 5,

proti
žalované: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774,
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3,
zastoupená advokátem Mgr. Davidem Kroftou,
sídlem Haštalská 27, 110 00 Praha 1,

o uložení povinnosti uzavřít smlouvu o převodu pozemku

takto:

I. Nahrazuje se projev vůle žalované uzavřít s žalobci tuto smlouvu o převodu pozemku:

Česká republika – Státní pozemkový úřad
IČ 01312774
se sídlem Praha 3, Husinecká 1024/11a, PSČ 130 00
(dále jen „převodce“)

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Barbora Klailová

a

Jaroslav Koutský

nar. 22.04.1957, r.č. 570422/1622

bytem Rudolfovská tř. 1817/2, 37001 České Budějovice 6

Petr Koutský

nar. 06.02.1965, r.č. 650206/1709

bytem Jeronýmova 1688/5, 390 02 Tábor

(dále společně jen „nabyvatelé“)

uzavírají podle ust. §11a zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, v platném znění (dále jen „zákon o půdě“), tuto:

Smlouvu o převodu pozemků:

1.

Česká republika – Státní pozemkový úřad jako převodce spravuje mimo jiné nemovitost (dále jen „pozemek“):

- parc. č. 5825/87 zapsaný na LV 10002 pro k.ú. Česká Lípa, obec Česká Lípa, u Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Česká Lípa.

2.

Nabyvatelům vznikl nárok na bezúplatný převod pozemků z vlastnictví státu podle ust. § 11a zákona o půdě, který byl oceněn Českou republikou – Státním pozemkovým úřadem.

3.

Na uspokojení nároku nabyvatelů dle čl. 2. této smlouvy převodce převádí do vlastnictví nabyvatelů pozemek uvedený v čl. 1. této smlouvy, včetně součástí a nabyvatelé jej přijímají do svého spoluvlastnictví, a to Jaroslav Koutský v podílu o velikosti id. 1/2 a Petr Koutský v podílu o velikosti id. 1/2.

4.

Vlastnické právo k převáděnému pozemku včetně součástí přechází na nabyvatele vkladem do katastru nemovitostí.

Převodce: Česká republika – Státní pozemkový úřad

Nabyvatelé: Jaroslav Koutský Petr Koutský.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci žádali, aby byl nahrazen projev vůle žalované uzavřít s nimi smlouvu o převodu pozemků podle § 11a zák. č. 229/1991Sb. o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (zákon o půdě), a to ohledně pozemků p.č. 5825/85, p.č. 5825/87, p.č. 5825/88, p.č. 5825/522, p.č. 5825/526 a p.č. 5825/529, zapsaných u Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Česká Lípa na LV č. 10002 pro obec a katastrální území Česká Lípa. V průběhu řízení vzali žalobu ve vztahu k pěti pozemkům zpět a po zastavení části řízení zůstal předmětem řízení pouze pozemek p.č. 5825/87.
2. Na odůvodnění své žaloby uvedli, že jsou oprávněnými osobami ve smyslu § 4 zákona o půdě a jsou držiteli restitučních nároků za odňaté pozemky, které jim nebyly vydány. Kromě přímých

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Barbora Klailová

nároků žalobců přešly na žalobce děděním ještě restituční nároky po jejich matce Heleně Koutské, nar. 23.2.1933, zemřelé 28.8.2015. Ke dni podání žaloby (12.6.2018) byl nevypořádaný nárok prvního žalobce 2 373 579,81 Kč a druhého žalobce 2 379 619,80 Kč s tím, že žalobci se domáhají přecenění částí svých nároků. Žalobci dále uvedli, že žalovaná postupovala při uspokojování jejich nároků svévolně a liknavě, neboť svůj nárok uplatnili již v roce 1991 a ke dni podání žaloby není zcela uspokojen, a to i přesto, že žalobci se účastnili řady veřejných nabídek. Z tohoto důvodu se domáhají vypořádání svého nároku podanou žalobou.

3. Žalovaná žádala zamítnutí žaloby s tím, že vůči žalobcům nepostupovala liknavě a svévolně a není důvod, proč by žalobci měli být zvýhodněni oproti jiným oprávněným osobám. Poukázala na to, že žalobci své nároky uplatňují žalobami také u jiných soudů. Žalobci v tomto řízení požadované pozemky jsou pro vydání nevhodné. O bezúplatný převod pozemku p.č. 5825/87, který zůstal předmětem řízení, požádala 29.4.2014 obec Česká Lípa. Tento pozemek je dle územního plánu určen k umístění krajinné zeleně a travního porostu. Tento účel odporuje vydání tohoto pozemku jako pozemku náhradního. V průběhu řízení (po sdělení právního názoru soudu, že dosud nebylo prokázáno, že pozemek p.č. 5825/87 je vyloučen z převodu jako pozemek náhradní) pak doložil, že na tomto pozemku se nacházejí tři hloubkové vrty, které na základě smlouvy o věcném břemenu využívá Český hydrometeorologický ústav.
4. Podle § 11a odst. 1 a 2 zákona o půdě oprávněným osobám uvedeným v § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 a 2, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním, se pro účely tohoto zákona považují za oprávněné osoby. Veřejné nabídky sestavuje pozemkový úřad jak z pozemků, které se nacházejí v zastavěném území obce nebo zastavitelné ploše takto vymezenými závaznou částí schválené územně plánovací dokumentace, pokud jejich převodu nebrání zákonná překážka, tak z pozemků, které se nacházejí mimo zastavěné území obce. Pozemky, nepřevedené na základě této nabídky budou předmětem převodu podle zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů. Podle § 14 odst. 1 zákona o půdě náleží oprávněné osobě náhrada za pozemek, který se podle tohoto zákona nevydává a za který nebyl poskytnut jiný pozemek. Podle § 28a zákona o půdě pokud tento zákon nestanoví jinak, poskytují se náhrady podle tohoto zákona v cenách platných ke dni 24. června 1991, a to u věcí nemovitých v cenách podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb.
5. Dle § 6 odst. 1 zákona č.503/2012 Sb. o Státním pozemkovém úřadu podle tohoto zákona nebo zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, anebo zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, nelze převádět z vlastnictví státu na jiné osoby
 - a) zemědělské pozemky, na jejichž vydání bylo uplatněno právo podle jiného právního předpisu a o jejichž vydání nebylo dosud rozhodnuto,
 - b) zemědělské pozemky nebo jejich části určené územním plánem nebo regulačním plánem anebo rozhodnutím o umístění stavby k zastavění veřejně prospěšnými stavbami nebo stavbami dopravní infrastruktury nebo těmito stavbami již zastavěné, s výjimkou zemědělských pozemků převáděných podle § 7 nebo § 10 odst. 1 nebo 2, převáděných se souhlasem obce nebo kraje na osoby, které mají podle schválené stavební dokumentace uskutečnit výstavbu podle § 17 odst. 3 zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, převáděných se souhlasem obce nebo kraje směnou za jiné nemovitosti podle § 17 odst. 3 zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nebo určených platnou územně plánovací dokumentací nebo již využitých ke zřízení

technické infrastruktury 8); v případě pochybností vydá na základě žádosti Státního pozemkového úřadu vyjádření příslušný úřad územního plánování,

c) zemědělské pozemky určené k řešení podle § 2 zákona č. 139/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, u kterých je v katastru nemovitostí vyznačena poznámka o zahájení pozemkových úprav,

d) majetek, o jehož převodu na jiné osoby bylo rozhodnuto podle jiného právního předpisu,

e) zemědělské pozemky ve vojenských újezdech,

f) zemědělské pozemky v národních přírodních památkách, národních přírodních rezervacích a na územích národních parků; dále nelze převádět zemědělské pozemky v přírodních rezervacích a v přírodních památkách, s výjimkou zemědělských pozemků, k jejichž zřízení vydalo souhlas Ministerstvo životního prostředí podle jiného právního předpisu,

g) pozemky, u nichž bylo Státním pozemkovým úřadem zahájeno správní řízení podle § 3 odst. 3, do doby vydání pravomocného rozhodnutí, nebo

h) pozemky tvořící rezervu státních pozemků podle § 3 odst. 1 písm. b).

6. Z přehledu nároků oprávněných osob z 18.4.2019 soud zjistil, že žalobci mají restituční nároky za odňaté a následně nevydané pozemky dle rozhodnutí Pozemkového úřadu Praha město sp.zn. PÚ 1094/01/p, PÚ 1177/92, PÚ 141/04, PÚ 152/07, PÚ 1768/04, PÚ 18/91/1, PÚ 18/91/10, PÚ 18/91/13, PÚ 18/91/14, PÚ 18/91/18, PÚ 18/91/3, PÚ 18/91/5, PÚ 18/91/7, PÚ 18/91/9, PÚ 255/07, PÚ 3003/07, PÚ 3467/03, PÚ 3468/03, PÚ 555/09, PÚ 693/07, PÚ 934/01, PÚ 954/04, PÚ 955/04.
7. Dále soud zjistil z usnesení Okresního soudu v Táboře, č.j. 24 D 1018/2015-102, že oba žalobci nabyli po zůstavitelce Heleně Koutské, narozené 23.2.1933 rovným dílem restituční nárok vůči Státnímu pozemkovému úřadu v celkové výši 790 844,90 Kč.
8. Soudu byla doložena korespondence žalobců s žalovanou, ve které se domáhají přecenění svých restitučních nároků. Z přehledu nároků a plnění nároků oprávněné osoby z 30.5.2018 bylo zjištěno, že žalovaná vyčíslila nárok prvního žalobce na 2 426 047,30 Kč (zůstatek nároku na 2 379 619,80 Kč a nárok druhého žalobce na 2 426 047,30 Kč (zůstatek nároku na 2 379 619,80 Kč). K 5.3.2019 byl zůstatek nároku prvního žalobce vyčíslen na 2 281 570,54 Kč a druhého žalobce na 2 287 610,53 Kč.
9. Ze sdělení Státního pozemkového úřadu zástupci žalobců ze 13. 11. 2014 soud zjistil, že jím byly poskytnuty informace o průběhu restitučních řízení. Státní pozemkový úřad uvádí, že od roku 2011 eviduje celkem 110 žádostí o přecenění restitučního nároku. V období od 1. 1. 2007 do 29. 10. 2014 eviduje Státní pozemkový úřad 422 rozhodnutí Pozemkových úřadů, ze kterých vznikly nároky na náhradní pozemky, u kterých došlo v důsledku přecenění k navýšení restitučního nároku. Tato rozhodnutí se vztahují k 839 oprávněným osobám. Průměrná délka období od uplatnění restitučního nároku do úplného vypořádání nároku oprávněné osoby na náhradu činí 10,01 let, průměrná délka období od právní moci rozhodnutí Pozemkového úřadu do úplného vypořádání nároku oprávněné osoby činí 5,92 let.
10. Z přihlášek oprávněných osob k veřejné nabídce převodu pozemků určených k převodu oprávněným osobám podle zákona č. 229/1991Sb., soud zjistil, že 18.11.2005 žalobci a jejich matka podali přihlášku u Pozemkového fondu Územní pracoviště Jindřichův Hradec, téhož dne u Pozemkového fondu Územní pracoviště Praha – západ a Územní pracoviště Praha – východ. Žalobci dále předložili své žádosti žalované o převod zemědělských pozemků v období února 2015 až dubna 2017, ze kterých je zřejmé, že žádali o převod pozemků v Hlavním městě Praha, v obci Tanvald, v obci Kořenov.

11. Žalobci soudu předložili také věstník Nejvyššího kontrolního úřadu 2003, ze kterého je zřejmé, že NKÚ provedl kontrolu Pozemkového fondu ČR v období srpna 2002 až března 2003, kontrolou období 1999-2003 úřad dospěl k závěru, že Pozemkový fond poškodil zájmy oprávněných osob – původních vlastníků mimo jiné, když uzavřel tzv. dohody o narovnání s postupníky, při uspokojování nároků neřeší bezúplatné převody prostřednictvím pozemkových úprav a dalšími nedostatky.
12. Ze seznamu nabídek pozemků žalované v období 1.1.2005 až 20.11.2007 v Praze soud zjistil, že tento seznam čítá přes 200 položek a z přehledu veřejných nabídek vyhlášených Pozemkovým fondem ČR či Státním pozemkových úřadem v období 29.9.1998 až 13.11.2018 je zřejmé, že v tomto seznamu se nachází více než 600 položek.
13. Ze sdělení stavebního úřadu MěÚ Česká Lípa z 9.8.2017 bylo zjištěno, že pozemek p.č. 5825/87 není vyloučen z převodu dle § 6 odst. 1 písm.b) zák. č. 503/2012 Sb., z doplňujícího sdělení stavebního úřadu MěÚ Česká Lípa z 11.8.2017 je zřejmé, že tento pozemek je určen k realizaci zeleně. Žalovaný soudu předložil kopii žádosti obce Česká Lípa o bezúplatný převod pozemku p.č. 5825/87, která však neobsahuje datum žádosti ani podpis oprávněné osoby. Z výpisu z katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Česká Lípa, soud zjistil, že pozemek p.č. 5825/87 je zapsán na LV č. 10002 pro obec a katastrální území Česká Lípa, jako vlastnictví České republiky, příslušnost hospodařit s tímto majetkem státu má Státní pozemkový úřad.
14. Žalovaná soudu dne 4.7.2019 předložila znalecký posudek Ing. Milana Šulce z 12.11.2018, č. 1334-277/2018, kterým byla cena pozemku p.č. 5825/87 stanovena na 4 604 Kčs. Dne 10.10.2019 pak předložila znalecký posudek téhož znalce, totožného čísla a data s tím, že se jedná o posudek „ve správném znění“. Pozemek p.č. 5825/87 je zde oceněn na 128 808 Kčs. S ohledem na tyto dva zcela odlišné závěry v posudcích Ing. Šulce byl k ocenění předmětného pozemku ustanoven znalec soudem.
15. Ze znaleckého posudku Ing. Moniky Liškové, ze 17.8.2020 č. 233-1/2020 bylo zjištěno, že cena pozemku p.č. 5825/87 je 4 616 Kčs. Zároveň znalkyně v posudku upozornila na to, že na tomto pozemku se nacházejí tři vrty ČHÚ, které jsou zařazeny do celoplošné pozorovací sítě podzemních vod. Vrty č. VP 8490, VP 8491 a VP 8492 s hloubkou 210-614 metrů se zde nacházejí od roku 2007.
16. Ze smlouvy č. 1002C08-39 „O plnění mající povahu věcného břemene“ soud zjistil, že byla uzavřena 22.2.2008 mezi Pozemkovým soudem ČR jako povinným z věcného břemene a Českou republikou – ČHÚ jako oprávněným z věcného břemene. Předmětem smlouvy je věcné břemeno spočívající v umístění a provozu monitorovacích vrtů č. VP 8449N (VP 8492), VP 8450N (VP 8491) a VP 8451N (VP 8490) na pozemku p.č. 5825/87 v k.ú. Česká Lípa a dále vstup a vjezd za účelem zajištění provozování, kontroly, údržby, úprav a oprav těchto monitorovacích vrtů.
17. Z opatření obecné povahy č. 1/2013 Zastupitelstva města Česká Lípa ze dne 22.5.2013, kterým byl vydán územní plán Česká Lípa, soud zjistil, že pozemek p.č. 5825/87 (v plánu označen jako 02-Z1) byl zařazen do plochy krajinné zeleně. Z územního plánu Česká Lípa z července 2016 a z urbanistické studie k tomuto plánu bylo zjištěno, že předmětný pozemek p.č. 5825/87 sousedí s pozemkem p.č. 5825/88 (v územním plánu označen 01-1.22-BB/4,87). Tento pozemek je určen dle územního plánu k městskému bydlení s tím, že změna využití této plochy je podmíněna vynětím pozemků ze zemědělského půdního fondu a také tím, že s touto zastavitelnou plochou musí být vymezeny související plochy veřejných prostranství o výměře 2 500 m².

18. Soud byl v této věci vázán právním názorem vysloveným v usnesení KS v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 8.12.2021, č.j. 83 Co 9/2021-582. Odvolací soud uvedl, že „závěr okresního soudu o nevhodnosti předmětného pozemku k převodu do vlastnictví žalobců z důvodu umístění hloubkových vrtů užívaných ČHMÚ není správný“ s tím, že dle ustálené rozhodovací praxe NS ČR není samotné věcné břemeno bez dalšího překážkou převoditelnosti pozemku oprávněné osobě. Rozhodujícím kritériem je to, zda zatížení věcným břemenem brání zemědělskému obhospodařování pozemku, což v daném případě nebylo zjištěno a ani tvrzeno. Odvolací soudu poukázal dále na to, že hydrogeologické vrty nejsou podle § 55 odst. 3 zák. č. 254/2001 Sb., považovány za vodní dílo a je třeba považovat je za infrastrukturu ve smyslu § 2 odst. 1 zák. č. 183/2006Sb. Umístění technické infrastruktury nepředstavuje dle § 6 odst. 1 písm. b, bodu 4. zákona č. 503/2012 Sb. překážku převoditelnosti zemědělského pozemku. Potenciální překážku převoditelnosti předmětného pozemku, jak uvádí odvolací soud, představuje dle § 11a odst. 13 zák. č. 229/1991 Sb. skutečnost, že Město Česká Lípa (jak namítá žalovaná) vzneslo požadavek na bezúplatný převod předmětného pozemku do svého vlastnictví podle § 7 zákona č. 503/2012 Sb. Pro posouzení otázky, zda uplatnění práva obce na převod pozemku zakládá překážku pro jeho převod jako pozemku náhradního, je rozhodující stav v době vyhlášení rozsudku. Okresnímu soudu bylo tedy uloženo zjistit, zda Město Česká Lípa na podané žádosti dosud trvá, jaký je aktuální stav jejího vyřizování, a posoudit, zda jsou splněny podmínky pro vydání pozemku dle § 7 zák. č. 503/2012 Sb.
19. Ze zprávy Městského úřadu Česká Lípa, odboru správy majetku z 18.1.2022, č.j. MUCL/6512/2022 soud zjistil, že žádost Města Česká Lípa o bezúplatný převod pozemku p.č. 5825/87 v k.ú. Česká Lípa byla ukončena dne 15.10.2018 pro nesplnění podmínek bezúplatného převodu na obec dle § 7 odst. 1 zákona č. 503/2012 Sb.
20. Z uvedených zjištění, po doplnění dokazování o zprávu Města Česká Lípa dospěl soud k následujícím závěrům: Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že žalobci jsou oprávněnými osobami dle zákona o půdě a jejich restituční nároky, které nebyly dosud zcela vypořádány, jsou k datu rozhodnutí v této věci vyšší, než je cena předmětného pozemku (z prohlášení zástupce žalované při jednání soudu dne 23.2.2022 vyplynulo, že podle evidence žalované dosud neuspokojený restituční nárok žalobce Jaroslava Koutského činí aktuálně 503 817 Kč a u žalobce Petra Koutského 509 857 Kč). Žalobci prokázali svými přihláškami (i přihláškami jejich matky) do veřejných nabídek, žádostmi o převody pozemků i obsáhlou korespondencí s žalovanou svůj aktivní přístup k procesu uspokojování svých restitučních nároků. Pokud od rozhodnutí o nevydání odňatých pozemků nedošlo do současnosti k vypořádání všech nároků, pak dle názoru soudu už jen délka této doby přesahující 20 let svědčí o tom, že žalovaná při uspokojování restitučních nároků žalobců (či jejich právní předchůdkyně) postupovala liknavě a svévolně. Tomu odpovídají i závěry NKÚ již z let 2002 až 2003. V této situaci je tedy právem žalobců domáhat se nahrazení projevu vůle žalované ve vztahu ke konkrétním pozemkům. V daném případě, tedy ve vztahu k pozemku p.č. 5825/87 v obci a k.ú. Česká Lípa, u kterého se soud zabýval otázkou, zda ho lze za shora splněných podmínek převést na žalobce, jako pozemek náhradní.
21. Provedeným dokazováním nevyšla najevo žádná skutečnost bránící převodu pozemku ve smyslu § 6 odst. 1 zákona 503/2012 Sb., když žádost Města Česká Lípa o převod tohoto pozemku již netrvala, a to od října 2018. Umístění monitorovacích vrtů ČHMÚ na uvedeném pozemku není dle shora citovaného právního názoru KS překážkou pro jeho převod jako pozemku náhradního. Zároveň mezi účastníky nebylo sporu o tom, že výše neuspokojeného restitučního nároku žalobců ke dni rozhodnutí soudu mnohonásobně převyšuje cenu předmětného pozemku,

zjištěnou ze znaleckého posudku Ing. Liškové. Proto bylo žalobě o nahrazení projevu vůle žalované vyhověno.

22. Soud nerealizoval návrh na doplnění dokazování, vznesený žalovanou při jednání dne 23.2.2022 o zprávu stavebního úřadu MěÚ Česká Lípa, zda předmětný pozemek souvisí s veřejně prospěšnou stavbou dle územního plánu, neboť sám zástupce žalované zároveň uvedl, že veřejně prospěšná stavba nemá být umístěna na předmětném pozemku, nýbrž pouze u jeho hranice. Navíc tento návrh byl vznesen ve zcela nekonkrétní, tvrzeným územním plánem nepodložené podobě. Soud má za to, že takový návrh ze strany žalované směřuje pouze k oddálení rozhodnutí soudu. V této souvislosti považuje soud za správné připomenout, že žalovaná v průběhu celého řízení argumentovala existující žádostí Města Česká Lípa o převod do vlastnictví města, ačkoliv ze správy z 18.1.2022 vyplynulo, že město od této žádosti upustilo již v roce 2018.
23. Podle § 142 odst. 1 o.s.ř. účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přiznává soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl.
Podle § 146 odst. 2 o.s.ř., jestliže některý z účastníků zavini, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Byl-li však pro chování žalovaného vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný.
Také v otázce nákladů řízení byl soud vázán právním názorem odvolacího soudu, a to zvažít, zda ve vztahu k některým pozemkům, ohledně kterých bylo řízení zastaveno pro zpětvzetí žaloby, není na místě aplikace §146 odst.2, věta druhá o.s.ř.
24. Předmětem řízení bylo šest pozemků, ohledně tří pozemků (p.č. 5825/85, p.č. 5825/522 a p.č. 5825/526) vzali žalobci žalobu zpět s odůvodněním, že jejich prioritou je především rychlé vypořádání jejich nároků a pozemek p.č. 5825/526 navazuje na pozemek p.č. 5825/85 a je samostatně nevyužitelný). Ohledně těchto pozemků tedy žalobci zavini, že řízení muselo být zastaveno a měli by tedy z této části řízení hradit náklady řízení.
Ohledně pozemků p.č. 5825/88 a p.č. 5825/529 žalobci vzali žalobu zpět, neboť žalovaná v mezidobí tyto pozemky převedla na Město Česká Lípa. V této části řízení došlo tedy ke zpětvzetí žaloby pro chování žalované a z této části žaloby by měla žalovaná hradit náklady řízení ve smyslu § 146 odst. 2, věta druhá o.s.ř.
Ve zbývající části předmětu řízení u posledního předmětného pozemku byli žalobci zcela úspěšní a z této části řízení by měla platit náklady řízení žalovaná.
Vzhledem k tomu, že shora odůvodněné vzájemné nároky účastníků na náhradu nákladů řízení jsou pouze částečné, a to u obou v rozsahu tří pozemků, rozhodl soud o nákladech tohoto řízení, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem-pobočka Liberec prostřednictvím zdejšího soudu, a to ve trojím vyhotovení.

Nesplní-li povinná dobrovolně, co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, mohou oprávnění podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251o.s.ř.).

Česká Lípa 23. února 2022

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Barbora Klailová

JUDr. Ivana Lukášová, v.r.
Samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Barbora Klailová

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 19.03.2022. Připojení doložky provedla Mgr.
Barbora Klailová dne 06.05.2022.